



**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимошенка Мирослава Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
17 січня 2025 року
№ 12-1(II)/2025

Справа № 3-3/2025(9/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання, доповідач),
Мойсик Володимир Романович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимошенка Мирослава Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Тимошенко М.О. звернувся до Конституційного Суду України із клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 1, частині першій статті 8, частині першій статті 24, частині першій статті 55 Конституції України (не є конституційним), пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Тимошенко М.О. у січні 2022 року звернувся до суду з позовом до Дуди С.Я., Охримович М.Я, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог, – Мацієвська Т.М. – про визнання права власності за набувальною давністю.

Трускавецький міський суд Львівської області рішенням від 23 жовтня 2023 року, залишеним без змін постановою Львівського апеляційного суду від 16 квітня 2024 року, у задоволенні позову відмовив.

Рішення судів першої та апеляційної інстанцій Тимошенко М.О. оскаржив до Верховного Суду, який ухвалою від 17 червня 2024 року касаційну скаргу повернув, оскільки той подав касаційну скаргу до органу, якого не існує.

Тимошенко М.О. повторно звернувся до суду касаційної інстанції, оскарживши рішення судів першої та апеляційної інстанцій. Колегія суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 30 серпня 2024 року відмовила у відкритті касаційного провадження, оскільки той подав касаційну скаргу на судові рішення у справі з

ціною позову, яка не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Обставин, за яких судові рішення у таких справах підлягають касаційному оскарженню, Верховний Суд у цій справі не встановив.

Тимошенко М.О. вважає, що пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу перешкоджає реалізації права на касаційне оскарження судового рішення, дискримінує його за ознакою майнового стану та порушує право на судовий захист.

На підтвердження своїх доводів Тимошенко М.О. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, інші міжнародні акти, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

Тимошенко М.О. також висловив клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд потрібним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що остаточним судовим рішенням у справі Тимошенка О.М. є ухвала колегії суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду від 30 серпня 2024 року, яку йому було відправлено лише 26 вересня 2024 року та яку Тимошенко М.О. отримав 2 жовтня 2024 року, що підтверджено матеріалами справи.

Уперше Тимошенко М.О. звернувся до Конституційного Суду України 2 січня 2024 року з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу, однак він не дотримав вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“, тому 7 січня 2025 року Секретаріат Конституційного Суду України повернув йому конституційну скаргу на підставі частини третьої статті 57 цього закону.

Автор клопотання, усунувши недоліки, 9 січня 2025 року вдруге звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою, однак пропустив строк її подання. Він заявив клопотання про поновлення пропущеного строку.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України з огляду на доводи, наведені суб'єктом права на конституційну скаргу, вважає, що пропущений ним строк подання конституційної скарги підлягає поновленню.

3.1. Відповідно до пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Тимошенко М.О. просить перевірити на відповідність Конституції України пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу, який уже був предметом конституційного контролю і який Конституційний Суд України, згідно з Рішенням від 22 листопада 2023 року № 10-р(II)/2023, визнав таким, що відповідає Конституції України (є конституційним) (пункт 1 резолютивної частини).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 6 статті 62 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимошенка Мирослава Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.



**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**